RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.485 van 29 juni 2000
in de zaak A. 60.933/VII-12.786.

In zake : de n.v. FAUNA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. FAUNA op 18 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 6 oktober 1994, waarbij aan Maria CLEIREN de milieuvergunning wordt geweigerd voor de uitbating van een dancing, gelegen te 2970 Schilde, Zilverreiger 1, kadastraal gekend onder sectie A, nr. 471, b 10;

Gelet op het arrest nr. 53.745 van 15 juni 1995 waarbij de afstand van de vordering tot schorsing van het bestreden besluit wordt toegewezen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GREG die, loco Advocaat E. EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij, en van Wetenschappelijk secretaris M. VERHELST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de relevante feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 8 februari 1994 dient Maria CLEIREN bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een milieuvergunningsaanvraag in met volgend voorwerp :

"Discotheek
32. Ontspanningsinrichtingen
37.1. lokalen met een dansgelegenheid met een totale opp ervlakte
2. 300 m^2 of meer 2T
17.3.6.1. mazouttank 5000 liter - installatiejaar 1967".

1.2. Op 3 mei 1994 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde de gevraagde vergunning.

1.3. Met een beroepschrift van 6 juni 1994 komt Maria CLEIREN tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen in beroep bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

1.4. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen werden uitgebracht wordt het bestreden besluit genomen : het beroep van Maria CLEIREN wordt ongegrond bevonden.

Het bestreden besluit wordt aan Maria CLEIREN betekend met een aangetekend schrijven van 21 oktober 1994;

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord volgende exceptie opwerpt :

> "Verwijzend naar het verslag van de auditeur i.v.m. de vordering tot schorsing kan gesteld worden dat het verzoekschrift onontvankelijk is. De Raad van State is immers van oordeel dat enkel diegene aan wie de exploitatievergunning werd geweigerd de bevoegdheid heeft om een annulatieberoep in te stellen. In casu werd de vergunning verleend aan CLEIREN Maria en werd het verzoekschrift ingediend door de n.v. FAUNA. Bijgevolg is het annulatieberoep onontvankelijk";

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord repliceert dat zij over de nodige bevoegdheid beschikte om het annulatieberoep in

te dienen zoals blijkt uit de beslissing van de Raad van bestuur om te procederen, die zij bij het annulatie-beroep gevoegd heeft; dat zij doet gelden dat zij als eigenaar van de betrokken gronden en gebouwen voldoende belang heeft bij haar beroep nu de bestreden beslissing haar raakt in haar inkomsten, daar de inkomgelden van de dancing waarvoor de milieuvergunning geweigerd wordt haar toekomen als vergoeding voor de huur, dat aldus haar belang onlosmakelijk verbonden is met dat van Maria CLEIREN;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie in essentie nog doet gelden dat de hoedanigheidsvereiste zoals door de Auditeur opgevat, neerkomt op het toevoegen van een voorwaarde aan artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat dit standpunt voorbijgaat aan het essentieel overdraagbaar en zakelijk karakter van de milieu-vergunning, dat alhoewel zij niet de vergun-ningsaanvrager is, zij volgens artikel 2, 3°, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 alleszins als exploitant van de desbetreffende dancing te beschouwen is, daar de inrichting voor haar rekening wordt geëxploiteerd; dat zij er ook op wijst dat zij als burgerlijke verantwoordelijke werd gedagvaard voor de correctionele rechtbank;

2.4.1. Overwegende dat de milieuvergunningsaanvraag die tot het bestreden weigeringsbesluit heeft geleid uitsluitend werd ingediend door Maria CLEIREN en dat de milieuvergunning aan haar werd geweigerd; dat niet blijkt dat zij de vergunningsaanvraag en de eventuele daaruit voortvloeiende rechten heeft overgedragen aan de verzoekende partij; dat aldus de n.v. FAUNA vreemd is aan het bestreden weigeringsbesluit;

2.4.2. Overwegende dat de rechtsvordering waarvan het specifieke opzet is een voordeel dat werd geweigerd

alsnog te verkrijgen in principe alleen kan worden ingesteld door diegene die op dat voordeel aanspraak kan maken; dat immers alleen aan hem dat voordeel kan worden verleend; dat de verzoekende partij dan ook geen vordering kan instellen die er op gericht is een aanspraak welke haar niet toebehoort, in casu het verkrijgen van de omstreden vergunning, alsnog gerealiseerd te zien worden; dat zij met andere woorden niet over de vereiste hoedanigheid beschikt om het onderhavige annulatieberoep in te stellen; dat er anders over oordelen zou kunnen meebrengen dat een belanghebbende derde, in casu de eigenaar van het gebouw waarin de gevraagde exploitatie zou plaatsgrijpen, zou kunnen bereiken dat een vergunning moet worden verleend eventueel zelfs tegen de veronderstelde wil in van de vergunningsaanvrager, die doordat hij tegen de weigering ervan niet in rechte is opgekomen, geacht kan worden niet langer het voordeel van die vergunning na te streven; dat de hoedanigheidsvereiste er toe strekt dat het voeren van dergelijke nutteloze gedingen wordt verhinderd; dat deze vereiste moet worden gezien als een algemeen beginsel van procesrecht dat niet expliciet als een ontvankelijkheidsvereiste in de wet moet worden opgenomen; dat om de Raad van State toe te laten na te gaan of een verzoekende partij over de vereiste hoedanigheid beschikt, artikel 2 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State vereist dat het verzoekschrift onder meer de hoedanigheid bevat van de verzoekende partij;

2.4.3. Overwegende dat de verzoekende partij niet op goede gronden betoogt dat in de hierboven uiteengezette opvatting de Raad van State voorbijgaat aan het "zakelijk karakter van de milieuvergunning"; dat immers niet blijkt dat in casu de vergunningsaanvraag met inbegrip van de eventuele rechten die daaruit zouden

kunnen voortvloeien door Maria CLEIREN werd overgedragen aan de verzoekende partij;

2.4.4. Overwegende dat de verzoekende partij louter op grond van haar hoedanigheid van eigenaar-verhuurster niet kan worden beschouwd als exploitant in de zin van artikel 2, 3°, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985; dat het feit dat de huur voor het betrokken pand zal worden betaald met de opbrengst van de exploitatie van de dancing nog niet betekent dat de inrichting voor haar rekening wordt geëxploiteerd;

2.4.5. Overwegende dat het feit dat de verzoekende partij als mede burgerlijke verantwoordelijke samen met ene Albert DEKLERCK voor de correctionele rechtbank werd gedagvaard wegens onder meer het uitbaten van de dancing zonder vergunning losstaat van de vraag naar de hoedanigheid tot het instellen van een annulatieberoep tegen de weigering van een milieuvergunning voor het uitbaten van die dancing;

Overwegende dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A.-M. GOOSSENS. **M.-R. BRACKE.**